

Historie: Československo založili Němci svou nacionální arogancí

 cz24.news/historie-ceskoslovensko-zalozili-nemci-svou-nacionalni-aroganci

1. listopadu 2022

Stáhnout PDF

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

ČESKO: Boris Moskovič, historik z Masarykově ústavu, zdůraznil, že „v předvečer války bychom mezi českou politickou elitou jen stěží našli početné zastánce zcela nezávislého státu.

Tehdy se rakousko-uherský stát i těm, kteří v letech 1914–1918 sehraji klíčovou úlohu v boji za „*národní osvobození*“, *zdál být vhodným, i když zdaleka ne ideálním rámcem pro další rozvoj českého národa....*“ (Česká politika na počátku první světové války, Literární noviny, 25.1.2018).

Do té doby převažovala snaha vycházet s rakouskou administrativou a časem přetvořit monarchii ve federaci národních států. Snil o ní Palacký s Havlíčkem už v roce 1848, píše František Roček v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Fenomén Masaryk ožívá

František Roček

VÍTĚZSTVÍ

KARNEVAL

aos
publishing

V knize „1918: Karneval války“ připomínám, že výrazně protirakouské nálady v české společnosti začaly eskalovat až během 1. světové války. Mezi prvními pocítili tlak rakouských úřadů lidé

jako T. G. Masaryk. V prosinci 1914 odjel Masaryk do zahraničí s tím, že se za pár měsíců vrátí. V únoru 1915 byl varován, že mu hrozí zatčení.

Napsal o tom do USA: *„Měl jsem v úmyslu vrátit se domů ještě jednou, avšak nebylo to již bezpečné. Celý náš národ byl proti válce. Nemohl jsem stát při takové příležitosti stranou a vykoupit mlčením bezpečnost svou a své rodiny...“*

Úřady rakouského mocnářství omezovaly politickou aktivitu, řádila cenzura, zasahovaly i do veřejného života v Čechách. Zatýkání českých poslanců za vlastizradu v roce 1915 bylo signálem pro tichou radikalizaci Čechů.

Na startovní čáře roku 1918

V průběhu války byli sice nacionální Němci daleko aktivnější, ale nakonec vytvářeli neoficiálně své správní struktury Češi i Němci. Ty byly legitimizovány 16. října 1918 v manifestu císaře Karla I., v němž vyzval národy císařství k vytvoření národních vlád. Jenže, nakonec nedošlo k federalizaci podle císařových představ. Češi je odmítli, protože by se z části české historické země staly německé oblasti.

23. října 1918 shromáždění německých poslanců z Čech navrhlo vytvoření země Deutschböhmen. Na papíře všechno vypadalo pěkně, ale když 30. října vznikla německo – rakouská Státní rada, byla v patové situaci, protože 28. října vzniklo Československo.

Od té chvíle nejsou aktivity německo – rakouské Státní rady prakticky zajímavé. Již šlo jenom o snahu zachránit to, co se již v den vzniku rady (30. října) hroutilo. Protože v ten den, nejpozději další den nad ránem, již čeští vojáci ovládali vojensky důležité body v Rumburku, České Lípě či Terezíně uvnitř „ryze německých“ území na severu Čech.

Hurá provincie!

Němci v Rakousku si vyhlásili koncem října 1918 německé provincie nezávislé na Československu: Deutschböhmen s centrem v Liberci, Sudetenland s centrem v Opavě (v českém Slezsku), Böhmerwaldgau s centrem v Českém Krumlově (jižní Čechy) a Deutschsüdmähren s centrem ve Znojmě (jižní Morava).

Jako první měla být se slávou vyhlášena provincie Deutschböhmen 4. listopadu 1918 v Ústí nad Labem. Vzhledem k vyhlášení samostatnosti Československa 28. října, se již 29. října urychleně sešli poslanci říšského sněmu zvolení za převážně německé okresy v Čechách, aby povolali Deutschböhmen za nedílnou součást Německého Rakouska.

Potom se slavnostně přetahovali o to, které město bude prohlášeno zemským hlavním městem Deutschböhmen. V užším výběru bylo Ústí nad Labem, Teplice a Liberec. Tepličtí se přiklonili k libereckým a tak byl hlavním městem odhlasován Liberec. Tehdy ještě nikdo netušil, že za dva týdny bude oblast Liberce téměř obklíčena československými dobrovolnickými oddíly...

NĚMECKÉ RAKOUSKO

podle prozatímní ústavy
z 22. 11. 1918

V zobrazení Německého Rakouska je nejdůležitější hnědá část mapy – Německé Čechy neboli Deutschböhmen. Byla to oblast severozápadních Čech, Liberecka a Trutnovska s centrem v Liberci. Němci ustanovili také provincii Sudetenland s centrem v Opavě (v českém Slezsku), provincii Böhmerwaldgau s centrem v Českém Krumlově (Jižní Čechy) a provincie Deutschsüdmähren s centrem ve Znojmě (Jižní Morava). Těmto čtyřem provinciím někteří ještě dnes říkají zcela hloupě Sudety. Přitom Sudety představují jenom malou oblast na česko – polském pomezí. Z mapy je vidět jak fantasmagorické byly představy českých Němců. Samotné provincie neměly šanci na život a připojení německých enkláv k Rakousku a Německu z politického hlediska bylo nemožné. Proto lze situaci popsat jako kolosální blázninec, zkrátka bláznivý karneval.

Němečtí poslanci z Čech ve vídeňské říšské radě vyhlásili své osamostatnění již 21. ledna 1918: „...**vznášejí Německé Čechy znovu požadavek... zřízení samostatné provincie Německé Čechy se všemi atributy, právy a zařízeními korunní země**

v rámci císařství rakouského a bez jakékoliv závislosti na české části Čech. Německý národ neustane až do konečného osvobození od nadvlády Čechů v Čechách a zabrání, když bude třeba i násilím, jakémukoli pokusu, aby byl zřízením česko – slovenského státu navždy ujařmen.“

Zdroj: FB První Zpravy

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.